

Отже, особливістю внутрішніх чинників адміністративно-правового забезпечення вищої юридичної освіти в Україні є, те що вони об'єднують найголовніші глибинні зв'язки стосовно публічного адміністрування вищої юридичної освіти в Україні як загальнолюдської цінності, соціокультурного феномену і науково-педагогічного процесу на засадах реалізації синтетичної концепції освіти та студентноцентристського спрямування адміністративної діяльності суб'єктів навчального і виховного процесу на суб'єктів публічної адміністрації.

Список використаних джерел:

1. Зайченко І. Педагогіка: підручник. 2018. URL: <https://westudents.com.ua/glavy/48700-101-ponyattya-sutnst-zmstu-osvti.html>.
2. Навчальний посібник з курсу «Філософія освіти» для осіб, що навчаються в магістратурі за спеціальністю «Педагогіка вищої школи» / Т. Кучера, Л. Насонова, В. Дейнека. Харків: ХНМУ, 2015. 63 с.
3. Гітун Н. Філософія освіти: аналіз культуротворчої парадигми в освіті. Проблеми педагогічних технологій. 2010. № 2. С. 70–77.
4. Про вищу освіту. Закон України від 1 липня 2014 р. № 1556-VII. Відомості Верховної Ради. 2014. № 37-38. ст. 2004
5. Юридичні терміни. Тлумачний словник / В.Г. Гончаренко, П.П. Андрушко, Т.П. Базова та ін.; за ред. В.Г. Гончаренка. 2-ге вид. Київ: Либідь, 2004. 320 с.
6. Авер'янов В. Нова доктрина українського адміністративного права на етапі становлення. Актуальні проблеми держави і права. 2007. С. 11-16.

СКЛАДОВІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ В УМОВАХ ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ В УКРАЇНІ

Махмурова-Дишлюк Олена Петрівна,

кандидат юридичних наук,
докторант Науково-дослідного інституту публічного права

За формою зовнішнього вираження та внутрішньої структури суб'єкти публічного адміністрації мають певну структуру та характеризується конкретно прописаними в законодавстві адміністративними обов'язками та правами, адже без цього вони апріорі не зможуть виконувати свої виконавчі функції. Адже здійснювати виконавчу та розпорядчу діяльність та надавати публічно-сервісні послуги можуть тільки легітимні суб'єкти права, які у свою чергу можуть діяти тільки в порядок і спосіб, передбачені Конституцією та законами України. Усе це в цілому характеризується науковою категорією правознавства «адміністративно-правовий статус», що сьогодні переживає процес динамічної трансформації. На початку 2014 р. Український народ вступив у відкритий збройний опір російсько-терористичним військам, які до цього анексували Автономну республіку Крим і

розпочали терористичні заходи на українському Донбасі. З того часу держава та громадяни Україна опинилися в новій політичній, військовій, соціальній, економічній, психологічній та правовій парадигмі, що постійно змінюється. Наслідками застарілої та неефективної структури й компетенції суб'єктів публічної адміністрації, які здійснюють захист порушених прав, свобод та інтересів людини і громадян в умовах збройного конфлікту в Україні, є неприпустимими.

У законодавстві категорія адміністративно-правового статусу не має свого формального оформлення. Логічним є те, що в науковій літературі існують певні тенденції щодо розкриття поняття та змісту цієї категорії. На думку Н. Армаш, адміністративно-правовий статус посади керівника органу виконавчої влади «це поняття, зміст якого завжди виражається в сукупності нормативно визначених прав та обов'язків, характеризується специфічним обов'язком нести відповідальність у зв'язку з виконанням своїх повноважень та становищем посади керівника в системі управління». Учена вважає, що елементами змісту адміністративно-правового статусу посади керівника органу виконавчої влади є становище посади керівника в системі управління; компетенція (сукупність юридично встановлених прав та обов'язків органу виконавчої влади або його керівника, реалізація яких забезпечує виконання їх основних функцій); обов'язок нести юридичну відповідальність за результатами виконання своїх повноважень.

Згідно зі спеціальним Законом України від 18 січня 2018 р. № 2268-VII визначається особливий правовий статус тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим та місті Севастополі. Стратегічне керівництво силами та засобами Збройних Сил України, інших мілітаристських утворень здійснює Генеральний штаб Збройних Сил України. Керівництво цими силами здійснює Командувач об'єднаних сил, який призначається Президентом України за поданням начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України. Командувач об'єднаних сил реалізує свої повноваження через Об'єднаний оперативний штаб Збройних Сил України. Об'єднаний оперативний штаб Збройних Сил України через відповідні органи військового управління здійснює планування, організацію та контроль виконання заходів із забезпечення національної безпеки й оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації в Донецькій та Луганській областях, спрямування, координацію і контроль за діяльністю військово-цивільних чи військових адміністрацій у Донецькій та Луганській областях з питань національної безпеки й оборони. Військовослужбовці, працівники правоохоронних органів та інші особи, які залучаються до здійснення заходів із забезпечення національної безпеки й оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації в Донецькій та Луганській областях, на час проведення таких заходів підпорядковуються Командувачу об'єднаних сил, рішення якого є обов'язковими до виконання.

Згідно з іншим спеціальним Законом 3 лютого 2015 р. № 141-VIII для виконання повноважень місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування у випадках, встановлених цим Законом, в районі відсічі збройної агресії Російської Федерації, зокрема в районі проведення антитерористичної операції, можуть утворюватися військово-

цивільні адміністрації. Це тимчасові державні органи у селах, селищах, містах, районах та областях, що діють у складі Антитерористичного центру при Службі безпеки України або у складі Об'єднаного оперативного штабу Збройних Сил України і призначені для забезпечення дії Конституції та законів України, забезпечення безпеки і нормалізації життєдіяльності населення, правопорядку, участі у протидії актам збройної агресії, диверсійним проявам і терористичним актам, недопущення гуманітарної катастрофи в районі відсічі збройної агресії Російської Федерації, зокрема проведення антитерористичної операції.

Ми підкреслюємо, що адміністративно-правове забезпечення права і свобод людини і громадянина в умовах збройних конфліктів в Україні здійснюють не тільки загальні суб'єкти публічного адміністрації, але й спеціальні зокрема командувач об'єднаних сил та військово-цивільні адміністрації.

Отже, адміністративно-правовий статус суб'єктів публічної адміністрації які забезпечують права і свобод людини і громадянина в умовах збройних конфліктів в Україні, – це сукупність нормативно визначених адміністративних обов'язків і прав загальних і спеціальних суб'єктів публічної адміністрації та їх юридичної відповідальності з метою створення надійних умов щодо недопущення посягань на життя і здоров'я громадян України, забезпечення інших прав, свобод та інтересів осіб постраждалих в наслідок збройного конфлікту, шляхом відновлення порушених чеснот, постачання та надання необхідних матеріальних засобів, захисту від усіх видів небезпеки на основі основоположних принципів світової спільноти і Конституції України за допомогою певних публічних інструментів.

Список використаних джерел:

1. Галуцько В. Вітчизняна війна українського народу 2014–2015 рр. Науковий вісник публічного та приватного права. 2015. Вип. 2. С. 3-10.
2. Статус. Словник української мови: в 11 томах. Том 9. 1978. С. 671.
3. Стан. Словник української мови: в 11 томах. Том 9. 1978. С. 644.
4. Армаш Н. Адміністративно-правовий статус керівників органів виконавчої влади: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2005. 18 с.
5. Сікорський О. Адміністративно-правовий статус Державного департаменту у справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб МВС України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2011. 20 с.
6. Алексійчук М. Адміністративно-правовий статус міського, районного органу внутрішніх справ: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2009. 20 с.
7. Бібік В. Адміністративно-правовий статус режимів особливих адміністративно-територіальних утворень: автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2011. 21 с.
8. Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях. Закон України від 18 січня 2018 р. № 2268-VII. Відомості Верховної Ради. 2018. № 10. ст. 54.

9. Про військово-цивільні адміністрації Закон України від 3 лютого 2015 р. № 141-VIII. Відомості Верховної Ради. 2015. № 13. ст. 87.

10. Журавель Я. Адміністративно-правовий статус органів місцевого самоврядування: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2008. 18 с.

11. Галунько В.В., Курило В.І., Короед С.О. та ін. Адміністративне право України. Т.1. Загальне адміністративне право: навчальний посібник / [В.В. Галунько, В.І. Курило, С.О. Короед, О.Ю. Дрозд, І.В. Гиренко, О.М. Єшук, І.М. Риженко, А.А. Іванищук, Р.Д. Саунін, І.М. Ямкова]; за ред. проф. В.В. Галунька. Херсон: Грінь Д.С., 2015. 272 с.

ГАРАНТІЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НОТАРІАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМА НАУКОВОЇ СУТНОСТІ

Розсоха Сергій Сергійович,

докторант Науково-дослідного інституту публічного права

Законом України «Про нотаріат» 2 вересня 1993 року № 3425-XII передбачена стаття 8-1 «Гарантії нотаріальної діяльності», яка регламентує, що держава гарантує й забезпечує рівні умови доступу громадянам до зайняття нотаріальною діяльністю та рівні можливості нотаріусам в організації та здійсненні ними нотаріальної діяльності. Будь-яке втручання в діяльність нотаріуса, зокрема з метою перешкоджання виконанню ним своїх обов'язків або спонукання до вчинення ним неправомірних дій, зокрема вимагання від нього, його помічника, інших працівників, які перебувають у трудових відносинах з нотаріусом, відомостей, що становлять нотаріальну таємницю, забороняється і тягне за собою відповідальність відповідно до законодавства. Обшук, виїмка, огляд робочого місця (контори) провадяться на підставі та в порядку, встановленому законом. Вилучення (виїмка) реєстрів нотаріальних дій та документів, що передані нотаріусу на зберігання в порядку, передбаченому законом, а також печатки нотаріуса не допускається. Такі реєстри нотаріальних дій, документи чи печатка нотаріуса можуть бути надані суду за мотивованою постановою суду тільки для огляду і повинні бути повернуті судом негайно після огляду.

Теоретик О. Скакун під гарантіями прав, свобод і обов'язків людини і громадянина визначає систему соціально-економічних, політичних, юридичних умов, способів і засобів, що забезпечують їх фактичну реалізацію, охорону і надійний захист. Коли немає гарантій, то права, свободи та обов'язки людини і громадянина приймають форму заяв про наміри .

А. Пономаренко вважає, що юридичні гарантії – це відображені в нормативно-правових актах, які приймаються уповноваженими на те державними органами і являють собою сукупність умов, способів та засобів, за допомогою яких визначаються умови і порядок реалізації, здійснення прав і свобод особи, а також їх охорону, захист та відновлення у разі порушення [7]. О. Міцкевич вказує, що юридичні гарантії – це встановлений державою порядок діяльності державних органів та установ, громадських організацій, спрямований на